

Hymyilet Naurat tyhmillekin jutuilleni Tuntuu Että jaksan taas luottaa Kaikkivaltiaaseen Itseeni
Ja ihmiskunnan hyvyyteen Selitän innostuneesti En säästele sanoja Niinkuin teen muiden
kanssa Kuin peläten että ne loppuisivat Sinun kanssasi Se ei haittaa Sillä niitä löytyy lisää
Kenties Olemme samalla aallonpituudella Mutta kuitenkin Pelkään Että salaamani virhesävel
Kuulostaa inhottavalta kirskunalta herkissä muusikon korvissasi Että kätkemäni ionisoiva säteily
on liikaa hennoille soluillesi Että piilottamani pimeyden pilvi Myrkyttää hauraan sädekehäsi Entä
jos Toinen täällä valon lapsi on Ja toinen yötä rakastaa Ja siltikin Elän toivossa Että pandoran
lipasta ei tarvi avata ammolleen Ja olemme kuitenkin riittävän samalla aallonpituudella